

W CIENIU KOLEGIATY

Miesięcznik Parafii Bożego Ciała w Jarosławiu Październik - Listopad 2022 Nr 5(141) Rok XVII

JA JESTEM DOBRYM PASTERZEM

700 LAT

PIERWSZEJ PARAFII W JAROSŁAWIU

W numerze

WPROWADZENIE LITURGICZNE

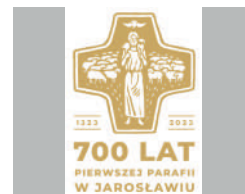
Zdążyć na święta. Jak przeżyć Adwent? 3

W DRODZE DO JUBILEUSZU

Jubileusz 700 lat pierwszej parafii w Jarosławiu 4

Krótki zarys dziejów parafii Bożego Ciała w Jarosławiu 6

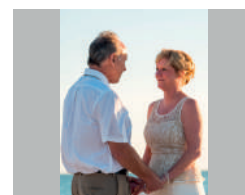
CIEKAWY TEKSTY, CIEKAWY SYLWETKI

Wydobyte ze skarbca (11) 8

Eucharystyczny wymiar kultu Miłosierdzia Bożego 9

Rozwiązywanie konfliktów w rodzinie 10

Z Dzienniczka i notatek Anny Jenke – Rodzina, cz. II 12

Z ŻYCIA KATOLIKA

Kalendarium... 13

WYDARZENIA – WRZESIEŃ 2022

Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was w naszych modlitwach... 1 Tes 1,2 20

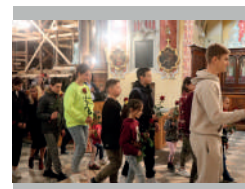
WYDARZENIA – PAŹDZIERNIK 2022

Pielgrzymka młodzieży maturalnej na Jasną Górę 21

Nowenna Zespołu Szkół Ekonomicznych I Ogólnokształcących 22

Róża dla Królowej 23

Różańcowej Pani w darze 24

WYDARZENIA – LISTOPAD 2022

Przewodnicy w Kolegiacie 25

Każdy świętym może być 26

„Eucharystia jest moją autostradą do nieba” Błogosławiony Carlo Acutis w Kolegiacie 28

OGŁOSZENIA

Roraty 2022 30

W OBIEKTYWIE

PLAKAT NA POCZĄTEK ROKU JUBILEUSZOWEGO

ZDAŻYĆ NA ŚWIĘTA. JAK PRZEŻYĆ ADWENT?

By zdążyć na święta, trzeba... zwolnić. Zrobmy wszystko, abyśmy nie wpadli na nie zadyszani, i z plastikowymi reklamówkami w rękach zdziwieni powiedzieli: „To już”.

Rozpoczął się w Kościele piękny czas Adwentu, w którym mamy przygotować nasze serca na narodzenie się Jezusa Chrystusa. Przed wiekami, kiedy „nadeszła pełnia czasów, zesłał Bóg Swojego Syna Jednorodzonego” (Ga 4, 4). Dzisiaj Historia Zbawienia zatacza swoje koło w liturgii Kościoła. To ona prowadzi nas do miejsca Nowego Narodzenia, którym w tym roku nie będzie już Betlejem, ale może nim być serce każdego z nas.

Co zrobić, aby dobrze przygotować się na zbliżające się święta? Jestem przekonany, że dobrze przeżyte Święta Bożego Narodzenia, zależą od dobrze przeżytego Adwentu.

Nie stawiaj na „bylejakość”

Nie zmarnuj adwentowych dni. Nie przeżyj ich byle jak. Odrzuć od siebie świadomość wielu rzeczy i spraw, które jeszcze będzie trzeba zrobić przed świętami. Niech obowiązki nie zabiją w tobie najważniejszego wymiaru tych pięknych dni.

Czuwaj!

Na świętach może zabraknąć wielu rzeczy. Nie może jednak zabraknąć w nich Jezusa i ludzkiej miłości. Zapytaj samego siebie o swoją relację do Boga. Nie istnieją święta spędzone po świecku. Nie ufaj tym, którzy proponują taki sposób zorganizowania tych dni. Dlatego w Adwencie kontakt z Bogiem to podstawowy wymiar czuwania. Wcale nie musi być on wyszukaną formułą modlitwy czy kontemplacji. Może zostaw ją bardziej zakonnikom. Ty miej czas na chwilę namysłu nad sobą. Może krótką lekturę Pisma Świętego. Polecam „roraty”, ale te prawdziwe, odprawiane o 6 rano. Wysięk cielesny tylko sprzyja duchowej gimnastyce.

Zrób duchowy remont

Nie odkładaj spowiedzi na ostatnią chwilę. Przygotuj się do niej jak do remontu własnego mieszkania. Pomyśl w czym naprawdę nie domagasz, co jest twoim prawdziwym problemem? Z czym sobie nie radzisz? Umiej nazwać wszystko po imieniu. Wybierz czas na spowiedź, kiedy jeszcze nie będzie kolejek. Masz wtedy większą pewność, że spowiednik nie będzie jeszcze zmęczony i znużony długimi kolejkami. Pamiętaj: to wszystko dla Ciebie, twojego duchowego komfortu, nastrojonego serca, by zdążyć na Boże Narodzenie.

Odważ się powiedzieć „przepraszam”

Nie bój się wigilii tej w domu i tej w pracy. Już teraz pomyśl o życzeniach, które złożysz. Wykorzystaj ten moment, w którym z opłatkiem w ręku staniesz przed drugim człowiekiem. Nie składaj banalnych życzeń „pieniędzy i zdrowia, bo zdrowko jest najważniejsze”. Umiej wyrazić swoje prawdziwe oczekiwania zawarte w kilku zdaniach. Powiedz dziękuję, przepraszam, kocham. Zapytaj samego siebie z kim musisz się pojednać jeszcze przed świętami. Kto powinien usłyszeć od Ciebie słowo prze-

W drodze do jubileuszu

praszam, wybacz i wybaczam. Skoro Bóg stał się miłością, miłością stawaj się i ty.

Doceń domowe zacisze

Nie uciekaj na święta z domu. Tylko domowe święta wracają przez całe życie we wspomnieniach. Zrób wszystko, aby kiedyś twoje dzieci ze wzruszeniem mówiły: „Takich świąt jak u rodziców, nie ma na całym świecie”. Do różnych kurortów i pensjonatów można pojechać w innym czasie.

Zaplanuj Adwent

Zrób plan obowiązków, w którym będzie miejsce dla każdego. Niech wszyscy domownicy poczują się współodpowiedzialni za przygotowanie do świąt. Taki plan miej już na Adwent, w którym postanowicie np. wspólną modlitwę wieczorną.

Pomyśl o samotnych

Nie zapomnij o ubogich i samotnych. Dzielić się miłością potrzeba cały rok, ale szczególnie podczas świąt. Samotność wtedy boli najbardziej.

Nie ograniczaj się w... śpiewie

Poćwicz kolędy, aby stały się ważnym elementem świąt. Niech będą śpiewane podczas rodzinnych spotkań. Wydrukuj teksty, aby nie ograniczać się tylko do dwóch zwrotek.

Odkryj piękno pasterki

Pójdź na pasterkę, ale również na inne celebrycje liturgiczne. Odkryj w nich piękno i wyjątkowość. Posłuchaj Słowa Bożego. Być może odkryjesz jak dalej żyć.

Adwent jest sukcesem świąt Bożego Narodzenia. Jestem o tym przekonany. Jeśli chcecie mieć piękne i wyjątkowe święta, już dziś o nich pomyślcie. Potrzebujecie do nich dobrego Adwentu, czyli czasu, w którym wszystko przygotujecie. Dlatego, by zdążyć na święta – zwolnijcie. Abyście nie wpadli na nie zadyszani, z plastikowymi reklamówkami i zdziwieni powiedzieli: To już.

Opracował ks. Marek Demski

JUBILEUSZ 700 LAT PIERWSZEJ PARAFII W JAROSŁAWIU

Jubileusz parafii jest okazją do wyrażenia wdzięczności Bogu, który jest z nami i udziela niezliczonej liczby łask w tej parafii od 700 lat istnienia kościoła i wspólnoty parafialnej. Parafia jest najmniejszą, ale najważniejszą częścią Kościoła, która gromadzi się wokół swojej świątyni wraz z proboszczem i współpracującymi z nim kapłanami. Świątynia ta wraz z parafią przez 700 lat istnienia przeżywała różne dzieje, ale najważniejszym jest to, aby pamiętać, że świątynia to nie tylko budowla, ale też żywe kamienie, których spoiwem jest miłość, którą powinni budować wszyscy parafianie czerpiąc wiele łask od Boga żywego, który zamieszkuje w tej świątyni od tylu wieków.

W centrum każdej parafii jest Jezus, który przychodzi, by nauczać. Tysiące, a nawet miliony ludzi przez siedem stuleci słuchało słów Jezusa w tej świątyni, które rodziły wiarę potrzebną do osiągnięcia życia wiecznego w wiecznej chwale nieba. Jubileusz jest również okazją, by podziękować za wszystkie łaski i sakramenty udzielone w tej świątyni. To wdzięczność za przodków, którzy wznosili obecny i poprzednie kościoły, a także

700 LAT PIERWSZEJ PARAFII W JAROSŁAWIU

duszpasterzy tu pracujących i stąd pochodzących, jak również za wszystkie pokolenia wiernych, którzy stanowili wspólnotę tej parafii. Jubileusz jest także okazją do tego, aby się modlić o królestwo pokoju, króle-

W drodze do jubileuszu

stwo miłości, królestwo sprawiedliwości, wszędzie tam, gdzie my jesteśmy i wszędzie tam, gdzie staramy się na miarę naszej pokornej działalności, budować to królestwo, zaczynając od swojego serca po to, by promieniowało na innych i by stawało się królestwem, w którym wszyscy się odnajdujemy.

Symbolika drzwi jest do pewnego stopnia uniwersalna, wspólna dla różnych kultur i wyznań. Ponieważ drzwi zawsze znajdują się na granicy, ich znaczenie ujawnia przede wszystkim moment przekraczania progu. W społeczeństwach tradycyjnych istnieją różnego rodzaju „rytuały przejścia”, poczynając od rytuałów gościnności, kończąc na obrzędach o charakterze para-religijnym, np. związanych z kultem przodków czy inicjacją dzieci. W niektórych społecznościach afrykańskich wprowadzenie nowonarodzonego do domu to swego rodzaju „chrzest” przez przekroczenie progu.

„Przejście”, podobnie jak chrzest, ma nierozzerwalny związek ze śmiercią. Jest wkroczeniem w inną, nową rzeczywistość, która wymaga przemiany życia, pozostawienia „na zewnątrz” tego, co dla nas cenne. Właśnie w świątyni pełnego znaczenia nabiera sakralny charakter przejść i drzwi. Oddzielają one przestrzeń „zewnątrzną” i obszar mający znaczenie „wewnętrzne”, duchowe. Dlatego też przekraczających próg przestrzeni sakralnej obowiązują określone nakazy – wcześniejsze rytualne obmycia, zdjęcie butów, założenie nakrycia głowy itp. Dla Żydów szczególne znaczenie miały bramy i wejścia Świątyni Jerozolimskiej, szczególnie to, wiodące do Miejsca Najświętszego, gdzie wkraczać mógł tylko najwyższy arcykapłan.

Bramy świątynne opiewane przez psalmistę są znakiem oczekiwanego tryumfu Boga: „Bramy podnieście swe szczyty i unieście się prastare podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały”. O chwale Bożej wkraczającej do Świątyni mówili też prorocy, na przykład Ezechiel: „A chwała Pańska weszła do świątyni przez bramę, która wychodziła na wschód”. Świątynia Jerozolimska jest prefiguracją Kościoła powszechnego i zapowiedzią wiecznego szczęścia w Niebieskiej Jeruzalem, o czym czytamy w Księdze Izajasza: „Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stać będzie mocno na szczycie gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną: „Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską, do świątyni Boga Jakuba!”.

Proroctwo to nawiązuje do niezwyklej historii patriarchy Jakuba. Ujrzał on we śnie „drabinę sięgającą wierzchołkiem nieba i aniołów Bożych, którzy wchodzili w górę i schodzili na dół”. Po przebudzeniu, zdjęty trwogą powiedział: „O, jakże miejsce to przejmuje grozą! Prawdziwie jest to dom Boga i brama nieba!”. W kontekście nowotestamentowej symboliki drzwi Ewangelista Jan opisuje, że Jezus wprost nazywa siebie bramą: „Ja jestem bramą owiec. (...) Jeżeli ktoś wejdzie przeze mnie, będzie zbawiony”.

Chrystus otworzył drzwi do zbawienia przez swoją śmierć. Sens śmierci krzyżowej unaoczniał niegdyś zwyczaj liturgii wielkanocnej, podczas której celebrans wychodził przed kościół i trzykrotnie uderzał w zamknięte wrota krzyżem – otwierał w ten sposób symboliczną „bramę nieba”. Przekroczenie progu kościoła, wejście na Ucztę Eucharystyczną jest zatem zgodą na udział w cierpieniu, śmierci, ale co najważniejsze w Zmartwychwstaniu Chrystusa.

Zaproszeniem do tego są słowa Jezusa przytaczane przez Ewangelistę: „Wchodźcie przez ciasną bramę. Bo szeroka jest brama i przestronna ta droga, która prowadzi do zguby, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzą. Jakże ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a mało jest takich, którzy ją znajdują”.

Przekraczając drzwi świątyni uświadamiamy sobie zatem, że w tym momencie dokonuje się coś wielkiego i ważnego, jak w tajemnicy Wniebowstąpienia – przejście z tego świata do Ojca. Pozostaje zatrzymać się, wznieść oczy ku górze i powtórzyć za średniowiecznym mistykiem: „O, Ty, który powiedziałeś: *Jestem Bramą, pokaż nam, do jakiego domu jesteś Bramą, kiedy i komu ją otworzysz. Dom, którego jesteś Bramą, jest niebem, gdzie mieszka Ojciec Twój*” (Wilhelm z Saint Thierry).

Symbolika świecy. Zapalona świeca towarzyszy człowiekowi przez całe życie. Po raz pierwszy zapalamy ją dziecku podczas Chrztu Św., później podczas Komunii Świętej, a także w szczególnych chwilach życia. Jest z nami także podczas ostatniej drogi w znaku gromnicy. Symbol świecy najbardziej wyrazisty jest podczas Wigilii Paschalnej. Zapalony paschał wnoszony do ciemnego kościoła symbolizuje Zmartwychwstałego Chrystusa.

Kiedy nie było elektryczności świeca była jednym z najważniejszych przedmiotów użytkowych. Używano jej do oświetlania pomieszczeń. Zapalano w czasie burz

W drodze do jubileuszu

i epidemii wierząc, że ma moc odstraszenia zła. Gospodarze zapaloną gromnicą błogosławili swoje pola.

Świeca i jej światło miała i ma znaczenie sakralne. Symbolizuje przede wszystkim Boga, który sam siebie nazwał Światłością Świata i w Chrystusie odkupił świat. Symbol świecy najbardziej wyraźny jest podczas Wigilii Paschalnej, centralnej celebracji roku liturgicznego. Przed kościołem rozpala się ognisko, od którego zapalana jest świeca wielkanocna – Paschał. Kapłan żłobi na nim znak krzyża, pierwszą i ostatnią literę alfabetu greckiego: Alfę (początek) i Omegę (koniec) oraz aktualny rok.

Zapalona świeca oznacza również chrześcijanina, który płonie Jezusowym światłem. Realizuje zawołanie Chrystusa: „Wy jesteście światłością świata”. Światłością bijącą ze świecy. A świeca nie uchyla się przed niczym, ale stoi wyprostowana na całą wysokość, jest czysta i dostojna.

Światłem jest dla nas Maryja – Matka Boża Gromniczna. Chroniła Chrystusa – Światło dla Świata.

Chroni także nas. Poświęcone w święto Matki Bożej Gromnicznej świece zanosimy do domów, by ochraniały nasze rodziny.

Światło jest też symbolem pamięci. W Uroczystość Wszystkich Świętych i Wspomnienie Wiernych Zmarłych na grobach naszych bliskich zapalamy znicze. Chcemy zapewnić naszych bliskich, że w naszej pamięci są zawsze żywi, a modlitwą upraszamy dar zbawienia. Światło jest bowiem symbolem życia oraz władzy Boga nad nami i światem. W hymnie Exsultet czytamy, że światło świecy raz na zawsze rozprasza ciemności nocy, grzechu i już dzisiaj „łączy się ze światłami nieba”.

Kiedy więc patrzymy na płonącą świecę, zwłaszcza kiedy trzymamy ją w ręce, warto pamiętać, że jesteśmy wezwani do tego, by być światłem, nieuchronnie musimy się też spalać, być gotowym do działania. To nasz dar dla Boga, dla Jezusa i Jego Ewangelii.

Oprac. Ks. Andrzej Kinal

KRÓTKI ZARYS DZIEJÓW PARAFII BOŻEGO CIAŁA W JAROSŁAWIU

Powstanie pierwszej parafii rzymskokatolickiej w Jarosławiu wiąże się z przybyciem w 1323 roku lubuskiego biskupa Stefana na ziemię Rusi Czerwonej. Jego działalność związana była z powoływaniem nowych ośrodków duszpasterskich obrządku łacińskiego. Pierwszy kościół parafialny w Jarosławiu, został wzniesiony na terenie dzisiejszego Opactwa Sióstr Benedyktynek. Został on dedykowany św. Mikołajowi. Pierwsza świątynia przetrwała ponad 400 lat. Ze względu na bardzo duże zniszczenia i zagospodarowanie terenu przez S. Benedyktynki została ona rozebrana w roku 1757.

Kolejna świątyni parafialna została usytuowana w południowo-zachodniej części rynku jarosławskiego. Początki budowy sięgają roku 1423, kiedy to właścicielem miasta był Spytko III. Budowla gotycka została dedykowana pw. Wszystkich Świętych. W roku 1523 decyzją biskupa przemyskiego podniesiono kościół parafialny do rangi kolegiaty. Ówczesny ordynariusz Rafał Leszczyński w dniu 4 lipca wspomnianego roku

powołał w Jarosławiu kapitułę za sprawą ówczesnego proboszcza parafii ks. Andrzeja z Żydaczowa.

W życie parafii drugiej połowy XVI w. wpisują się dzieje zakonu oo. Jezuitów, którzy do miasta zostają sprowadzeni dzięki staraniom ks. Piotra Skargi w 1573 r. Ich kaznodziejska posługa w kościele św. Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty przynosiła owoce umocnienia w wyznawanej wierze, jak również wiele

W drodze do jubileuszu

nawróceń i przemiany serca. Ich duszpasterska działalność trwała 200 lat, do dnia kasaty zakonu w mieście tj. do 11 października 1773 r.

Na terenie parafii powstały również klasztory dla Panien Benedyktynek, które zamieszkały na terenie miasta w 1611, ojców Franciszkanów Konwentalnych sprowadzonych do parafii w 1659 r i dla ojców Reformatów, którzy od 1700 r. do dziś pełnią posługę duchową dla dobra mieszkańców miasta. W 1776 r. do opustoszałego pojezuickiego klasztoru i kościoła „Na Polu” przybyli z Bochni oo. Dominikanie.

Warto zaznaczyć, że na terenie parafii działał szpital dla chorych. Początki lazaretu sięgają końca XV wieku. W 1495 dzięki staraniom Spytka III została wzniesiona drewniana świątynia przy szpitalu pod wezwaniem Ducha Świętego. Kolejna murowana została poświęcona 7 sierpnia 1690 roku. W zarządzaniu katolików pozostała do czasu sprzedania jej protestantom tj. do 7 lutego 1796 r. Stan ten trwał do zakończenia II wojny światowej, kiedy to świątynia wróciła do obrządku rzymskokatolickiego.

Kolegiata na Rynku zachowała swój tytuł do 28 lutego 1800 r., kiedy to władze zaboru austriackiego obwieściły zniesienie tytułu kolegiaty. Kolejnym wydarzeniem, które zapisało się na kartach historii parafii jarosławskiej było zawalenie się wieży kolegiaty. Stało się to 10 czerwca 1804 r. Ówczesny proboszcz ks. Franciszek Siarczyński opisuje to wydarzenie w liście do księcia Czartoryskiego następująco: „*podczas Mszy świętej rano przed samym kazaniem obalona została znaczna część wieży, przebiła dach i sklepienie i nie mała liczba znajdującego się tam ludu częścią raniona, częścią zabita.*” Opisana tragedia kończy dzieje kościoła parafialnego pw. Wszystkich Świętych na Rynku.

Budynkiem zaadaptowanym na świątynię parafialną zostaje dawna świątynia pojezuicka. Wykupiona przez księcia Adama Czartoryskiego z została przekazana do sprawowania kultu Bożego. Niestety do naszych czasów nie zachował się dawny wystrój wnętrza. A wszystko za sprawą pożaru, który strawił wnętrze świątyni 13 maja 1862 r. Ks. Antoni Żelazny, który od przeszło dziesięciu lat pełnił posługę proboszcza i starał się o odnowienie kościoła, musiał na nowo dokonać restauracji świątyni. Po dziewiętnastu miesiącach prac tj. 20 grudnia 1863 r. przywrócono kult w świątyni. Kolejni włodarze parafii, w sposób szczególny ks. Tomasz Oleksiński, ks. Stefan Fus, czy też ks.

Zygmunt Męski troszczyli się o wyposażenie kościoła w postaci nowych ołtarzy, organów, sprzętu liturgicznego czy też szat kościelnych. Za czasów ks. Fusa, przed I wojną światową a mianowicie w latach 1912 – 1914 została wykonana polichromia w całej świątyni przez malarza Leonarda Winterowskiego ze Lwowa.

Czas przełomu wieków, to okres rozwoju parafii. Na terenie Jarosławia, zgromadzenia zakonne otwierają swoje domy, m.in.: Siostry Niepokalanki, Siostry Felicjanki, Siostry Serafiki, jak również Siostry Służebniczki.

Praca duchowa kapłanów skutkuje powołaniem nowych stowarzyszeń i grup parafialnych. Wielu parafian włącza się czynnie do: Bractwa Różańcowego, Sodalicii Mariańskiej dla mężczyzn i kobiet, Bractwa Honorowej Straży Serca Pana Jezusa, Bractwa Najświętszego Sakramentu, Ligi katolickiej, Wspólnoty św. Wincentego a Paulo jak również w dzieła charytatywne takie jak Bratnia Pomoc, czy też grupa robotników katolickich „Łączność”.

Do ważniejszych wydarzeń w dziejach powojennej parafii należy wymienić: zakończenie peregrynacji Symboli Matki Bożej, odnowienie kolegiaty i koronacja łaskami słynącego wizerunku Matki Bożej Śnieżnej. Nawiedzenie symboli obrazu Pani Częstochowskiej miało miejsce 10/11 lipca 1971 r. Na wieńczącą peregrynację Mszę św. przybyli najważniejsi dostojnicy kościoła w osobach Prymasa Polski ks. Stefana kard. Wyszyńskiego i metropolity krakowskiego ks. Karola kard. Wojtyły. Na to epokowe wydarzenie przybyło około 60 tys. wiernych z całej diecezji przemyskiej.

W jubileusz 600-lecia diecezji przemyskiej, na prośbę bpa Ignacego Tokarczuka, Prymas Polski kard. Wyszyński w dniu 3 kwietnia 1975 r. dokonał wznowienia dawnej kapituły kolegiackiej. Z dniem 1 września 1975 r., dekretem biskupa Ordynariusza została powołana kapituła składająca się z 12 kanoników gremialnych i 12 honorowych.

Kolejne wspomniane wydarzenie miało miejsce 2 sierpnia 2014 r. Dzięki staraniom obecnego duszpasterza ks. Mariana Bocho, dokonano koronacji XVI-wiecznego wizerunku Matki Bożej Śnieżnej, który podarował do Jarosławia ojcom Jezuitom generał zakonu – św. Franciszek Borgiasz. Aktu koronacyjnego dokonał ówczesny metropolita przemyski abp Józef Michalik.

Ks. Marek Szczepański

WYDOBYTE ZE SKARBCA (11)

Po propozycji poetyckiej modlitwy luteranina Daga Hammarskjölda tym razem chcę zaproponować piękną modlitwę Marka Antoniego Wasilewskiego. Urodzony w 1924 r, zmarł w 2011 r. Pracował jako dziennikarz i literat. Wydał drukiem ponad tysiąc felietonów i humoresek pod pseudonimem Żuk. Otrzymał liczne nagrody w konkursach literackich za prozę i poezję oraz dziennikarskich za działalność publicystyczną w dziedzinie ochrony środowiska. Publikował przekłady poezji z języka serbsko-chorwackiego, niemieckiego, tureckiego i azerii. W latach 1959-1961 jako stypendysta fundacji im. Paderewskiego przebywał w Turcji, Iranie i Iraku. Otrzymał tytuł zasłużonego dziennikarza, Złotej Ligi Ochrony Przyrody i status zasłużonego pracownika ochrony środowiska i administracji.

W „Modlitwie” wyrażając pragnienie swego serca prosi Boga:

Każdy mój oddech niech Cię chwali
I każde drgnienie moich powiek,
Panie, co dbasz o krzewy malin,
Jakże Ci nie ma ufać człowiek?
A w Modlitwie o człowieczeństwo ze zbioru:
„Gdzie niebo mieszka” zanosi błaganie:
Wargi moje są wąskie, gdy mam zacięte usta,
Spójrz na mą małość, Panie, wargi mi
w uśmiech ustaw .
Serce moje jest gniewne, serce me bije ciemno,
Rozjaśnij serce moje, zawieś swój spokój nade
mną.
Oczy moje są złe, w mych oczach gra pożądanie,
Zakryj mi oczy Twą wizją, daj mi nie widzieć,
Panie.
Ręka moja jest skąpa, druga ręka jest chciwa,
Od rąk mych zło ich oddał, jak strzałę oddała
cięciwa.
Myśli moje są dumne, wgardliwe są „i pyszne,
Daj mi pokorę, Panie, nie daj mi w tłumie
błyszczec.
Grzechy moje są wielkie, dobro jest słabsze od
złego,

Mniej litość, Panie, nade mną, nie karz, Panie,
grzesznego.

Miej cierpliwość, Ojczy, daj znów mi podnieść
powiekę,

Daj mi powrócić do Ciebie, daj mi stać się
człowiekiem!

Znalazłem w internecie taki komentarz do tego wiersza, pod którym pospisuję się z przekonaniem: „Ten wiersz zawsze wprawiał mnie w nastrój zadumy i prowokował do spojrzenia w głąb siebie. Myślę, że może spełniać rolę modlitwy. Chcę się podzielić treścią tego głębokiego i przejmującego wiersza, choć może wielu go zna. Warto czasem coś takiego przeczytać (niejeden raz), aby zastanowić się nad własnym „ego””.

O historycznym dniu, jakim była pierwsza pielgrzymka Jana Pawła II do Ojczyzny i Msza św. na Placu Zwycięstwa tak pisał:

Zwycięstwa dziś zwyciężyły słowa,

Kiedy lud Warszawy ze wzruszeniem ich
słuchał.

To Ty przemawiałeś, Ojczy, spod krzyża na
Placu

Czy do dwustu tysięcy, czy może do trzystu...

I stali wsłuchani w Ciebie zbratani Polacy
I w każdym znów zmartwychwstał umęczony
Chrystus

- Tam gdzie trzech w imię moje... a tu niemal
ćwierć miasta

Właśnie w Twe imię zebranych, razem ze swym
Piotrem...! O,

jakże piękne zwycięstwo z nas tutaj wyrasta,
Kiedy w każdym

brata widzisz, albo własną siostrę!

Może dlatego kosy, które obsiadły drzewa
W takie trele szczęścia nagle uderzyły wszystkie
I zamiast chórów anielskich, chór kosów nam
śpiewał,

A dzikie kaczki leciały beztrosko nad Wisłą.

Tylko żurawi nie było na kolumnie króla,
Ale przyleciały klucze miłości tak wielkiej,
Że nawet przestała ciału być bliższa koszula,
Tylko najbliższy byt człowiek, który mówił
sercem.

A kosy śpiewały dalej. - Dla nich żaden nietakt
Wtórować papieżowi, kiedy swój lud naucza.

Te ni orzą ni sieją, a Bóg o nich pamięta,

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

A jakbyż zapomniał o nas, gdy nasz nadszedł tu czas.

Czas czekany tak wielce, gdy to stało się słowo Słowem nareszcie, a nie czczym świętokradcą czasu,

Gdy wprost nam wpłynęło w serca wraz z łodzią piotrową.

By w nich jak ziarno obrodzić, co najmniej w trójnasób?

Nasz Plac Zwycięstwa, na którym zwyciężyło Słowo

I Chrystus niewykreślony przez cenzurę żadną. Kiedyśmy się stali dziećmi bożymi na nowo, Ludźmi, którzy upadali, lecz już nie upadną.

Życzę Drogim Czytelnikom, aby te natchnione strofy pomagały w życiu i modlitwie codziennej!

Ks. Marian Bocho

EUCHARYSTYCZNY WYMIAR KULTU MIŁOSIĘDZIA BOŻEGO

Msza święta jest centrum naszej chrześcijańskiej egzystencji. Wokół niej organizujemy całe nasze życie. Ona stanowi żywe, bijące serce Kościoła. Eucharystia jest również uobecnieniem zbawczego dzieła, jakiego dokonał Chrystus na krzyżu. Celebracja Eucharystii jest świętowaniem Bożego miłosierdzia, tajemnicy pochylania się Boga nad człowiekiem. Jest ona misterium przebaczenia, podnoszenia z upadku, dowartościowywania człowieka, wydobywania z niego dobra spod wszelkich nawarstwień zła. Leczy nas z poczucia egzystencjalnej pustki, rozpacz i braku nadziei. Jest ostatecznie lekarstwem na życie wieczne.

Miłosierdzie jest przejawem ogromnej miłości Boga do człowieka. Eucharystia jest hojnością Boga. Bóg daje nam siebie w obfitości. Zaspokaja głód naszego serca, wypełnia najgłębsze pragnienia człowieka. Przyjmujemy do serca żywego Boga. Nawiazujemy głęboką komunie osób. Chrystus pokornie wydaje się w nasze ręce. W jej trakcie Pan nas przyjmuje, czyni partnerem dialogu zbawienia. Bóg rzeczywiście jest bogaty w miłosierdzie i nie męczy się jego okazywaniem.

Miłosierdzie jest także dowartościowywaniem człowieka. Bóg widzi w nas swoje umiłowane dziecko, kogoś wyjątkowego, naszą godność i wielkość. Miłosierdzie jest również unoszeniem człowieka ku górze. Potrzebujemy łaski Bożej, która nas niesie, a w razie upadku podnosi. Pośród różnych trudności często nasze siły nie wystarczają. Kłopoty

By Tineau - Own work, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=6917461>

przygniatają nas do ziemi. Przeciwności życia sprawiają, że jeszcze bardziej niż zwykle potrzebujemy miłosierdzia Bożego. Czasem zawstydzają nas własna słabość, może zniechęcenie w realizacji powołania. Bóg nas jednak umacnia. Kościół zaprasza nas do spowiedzi, dźwiga z upadków, udziela łaski i dodaje siły. Coniedzielna, a dla wielu chrześcijan codzienna, Komunia Święta jest źródłem duchowej mocy.

Miłosierdzie to także wydobywanie dobra spod wszelkich nawarstwień zła. Kto widzi w człowieku zawsze dobro, mimo jego upadków i słabości?

Tak potrafi patrzeć tylko Chrystus ktoś najbliższy, kto kocha bezgranicznie. Tak potrafi kochać kiedy w czasie Eucharystii gości w naszym sercu Bóg miłosierny.

Anna Korneńko

ROZWIĄZYWANIE KONFLIKTÓW W RODZINIE

Konflikty są nieuniknione i... potrzebne. Spotykamy się z konfliktami zarówno wśród rówieśników jak i w rodzinie. Konflikty to nie koniec świata. Oznaczają to, że jesteśmy różni, mamy różne potrzeby, wartości, odmienne punkty widzenia czy priorytety. Konflikty tak naprawdę są oznaką zdrowia, sygnalizują, że każdy z nas istnieje, ma zdolność wyrażania samego siebie. Są też uznaniem prawa do bycia innym. Konflikty to też bodziec do rozwoju, „pokarm” dla wyobraźni i tworzenia tego co jeszcze nie istnieje. Są środkiem do budowania i formowania własnej osobowości. W dziecku rodzi się poczucie własnej odrębności i niezależności gdy ma możliwość konfrontacji między własnymi pragnieniami i ambicjami a życzeniami rodziców.

Można powiedzieć że konflikty w rodzinie są ważnym elementem uczącym jak w przyszłości pokonywać trudności życiowe. Dzięki nim dziecko widzi i toleruje różnice, czerpie radość z bycia razem i uczy się znoszenia niepowodzeń czy też przeżywania radości z sukcesów. Konflikty nierzadko wzbudzają w rodzicach niepokój. Próbują czasem ich unikać zasłaniając się ścianą milczenia w nadziei, że znikną same. One jednak nie znikają. Najlepiej jest

wtedy zmobilizować energię, uwagę na poszukiwanie rozwiązań, które uwzględnią potrzeby i oczekiwania wszystkich stron. W takich sytuacjach sprawdzają się tzw. negocjacje lub też „metoda bez porażek”.

SZEŚĆ KROKÓW „METODY BEZ PORAŻEK”

1. Rozpoznanie konfliktu i nazwanie go.

Na tym etapie należy ostudzić emocje, zdystansować się i zanalizować konflikt. Zastanowić się czego i kogo konkretnie on dotyczy. Następnie trzeba wybrać odpowiedni moment i miejsce na rozmowę, aby nic nam nie przeszkadzało i nie przerwało rozmowy. Gdy już jesteśmy spokojni i mamy miejsce na rozmowę informujemy krótko, bez oskarżania, stosując komunikat JA i unikając oskarżycielskiego TY, co czujemy, jakie nasze potrzeby zostały naruszone. Kolejnym elementem jest zakomunikowanie chęci wspólnego poszukania rozwiązań możliwych do przyjęcia dla obu stron.

2. Okazanie drugiej osobie, że rozumie się jej uczucia i potrzeby.

Sukces tutaj zagwarantuje nam aktywne słuchanie, którego celem jest wysłuchanie argumentów drugiej strony i upewnienie się, że dobrze się ją zrozumiało. Chodzi o to, aby poznać prawdziwe potrzeby oraz oczekiwania drugiej strony i zaakceptować ich istnienie. Bardzo ciężko takie aktywne słuchanie przychodzi rodzicom. Jednak tylko wtedy jest szansa na znalezienie rozwiązania. Należy pamiętać że zaakceptowanie punktu widzenia drugiej strony konfliktu oznacza, że przyjmu-

jemy go do wiadomości. Nie oznacza jednak, że go dzielimy lub aprobujemy. Można nazwać uczucia drugiej osoby, ale nie narzucając jej, co „powinna” czuć. Można np. powiedzieć: „Wydaje mi się, że mogło cię to urazić ...”, „Sądzę, że musiałeś być wtedy zły...” Czasem milczenie i cierpliwość są niezbędne. Każdy ma swój rytm. Należy przystosować swój rytm do rytmu drugiej osoby (dziecka). Nie należy ponaglać czy też oczekiwać natychmiastowych rozwiązań.

3. Wspólne poszukiwanie możliwych rozwiązań.

Trafne tutaj mogą być pytania typu: „Czy masz jakiś pomysł, co możemy z tym zrobić?”, „Jak myślisz?”, „Poszukajmy wspólnie możliwych rozwiązań”. Ważne jest tu aby druga strona podała jak najwięcej pomysłów. Ważne jest, by nie oceniać, nie cenzurować żadnego z podanych rozwiązań. Ocenianie może zamknąć możliwość porozumienia. Należy spisać wszystkie propozycje – nawet najbardziej zwariowane czy niedorzeczne - nie oceniając ich i nie krytykując.

4. Krytyczna ocena propozycji i rozwiązań.

Na tym etapie należy już odnieść się krytycznie do pomysłów – zarówno drugiej strony, jak i własnych. Analizujemy propozycje rozwiązań. Pomysły nie do przyjęcia należy skreślić z listy podając powody ich odrzucenia.

5. Zdecydowany wybór najlepszego rozwiązania.

Sukces został osiągnięty w momencie gdy obie skonfliktowane strony mogą przyjąć jakieś rozwiązanie lub rozwiązania. Jeśli takich rozwiązań nie ma na liście, należy ponownie „burzę mózgów” i wymyślać dalsze sposoby wyjścia z impasu. Ta strategia rozwiązywania konfliktów jest strategią wzajemnego szacunku. Obie strony mają poczucie, że ich zdanie zostało wzięte pod uwagę i wypracowują kompromis. Czasem, aby obie strony mogły pomysł w pełni zaakceptować, trzeba go nieco zmodyfikować, dodać do niego pewne warunki. Wspólnie podejmujemy decyzję o przyjęciu danego rozwiązania. Dobrze jest zapisać wybrane rozwiązanie konfliktu. Podpisanie go przez obie strony nada się temu uroczystą, oficjalną formę. Unikniemy w ten sposób w przyszłości nieporozumień gdyby coś zostało pominięte przez jedną ze stron. Umoż-

liwi to również powtórne negocjacje w przypadku nieprzewidzianych zmian sytuacji.

6. Wykonanie przyjętego wspólnie rozwiązania..

Jest to faza uszczegółowienia jego realizacji. „Od kiedy zaczynamy?”, „Kto, co i kiedy wykona?”, „Co jest potrzebne, żeby to zrobić?” Gwarancją rozwiązania konfliktu dają opracowanie sposobów realizacji postanowień. Wprowadzone w życie zasady wymagają późniejszej oceny (ewaluacji) - jak się sprawdzają, czy są należycie przestrzegane, czy wymagają jakichś zmian, czy może należy zastanowić się nad innym rozwiązaniem. Warto zawsze poszukiwać takich rozwiązań problemów i konfliktów, aby wszystkie zainteresowane strony były zadowolone i odniosły korzyść. Metoda bez porażek lub inaczej nazwana strategią wygrana-wygrana rozwiąże problem bez niszczenia relacji rodzic-dziecko czy w ogóle relacji międzyludzkich.

Opracował ks. Marek Demski

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

Z **DZIENNICZKA I NOTATEK** **ANNY JENKE** – **RODZINA, CZ. II**

O zdrowie i siły dla chorych i ich rodzin: Reni, Krysi, Zosi, P. Anny, P. Katarzyny. Módlmy się za rodziny i młode małżeństwa teraz zawarte; za tych, co się spodziewają urodzenia dzieciątka i za wszystkie niemowlątka świata; o cud łaski w naprostowaniu dróg dla rodziny Genowefy (I Sobota stycznia 1970 r.)

Polecajmy Sercu Bożemu i Matce Bożej (...) nasze rodziny (...); polecajmy tych z naszych rodzin, którzy odeszli do wiecznego życia (...) (I Sobota lutego 1970 r.)

Ze św. Józefem: prosimy o miłość w rodzinach, by dzieci nie były samotne; za ojców rodzin, mężczyzn, chłopców, by byli odważni, mężni, nieprzeciętni, by szukali szczęścia tam, gdzie można je znaleźć, o dobre i prawdziwe powołania kapłańskie z własnego wyboru, że Bóg chce i woła. (...) prosimy za nasze rodziny o łaski, o naprostowanie dróg - prosimy o pocieszenie w smutku o odnalezienie sensu życia, prosimy o obudzenie śpiących, by zobaczyli, ile dobrego mogą zrobić i by nabrali odwagi i ufności. Módlmy się o pocieszenie dla rodzin zmarłych, którzy ostatnio stanęli przed Panem (I Sobota grudnia 1969 r.)

Módlmy się o łaski Boże dla rodzin rozbitych i tych, którym grozi rozdarcie (I Sobota kwietnia 1970 r. - Oktawa Wielkiej Nocy).

Módlmy się za rodziny, o prawdziwą miłość i uleczenie ran; Polecajmy nasze rodziny. Prosimy o łaski im potrzebne (I Sobota maja 1970 r.)

Prosimy, aby Maryja troskliwie opiekowała się polskimi rodzinami i uzdrawiała wszystkie ich choroby (I Sobota

sierpnia 1970 r.)

Módlmy się o potrzebne łaski dla rodzin, by Najświętsza Rodzina czuwała nad nimi, by w domach zapanowała miłość i zrozumienie O łaski dla Jana, Jerzyka, Witolda, Zofii, Danuty, Michała, Stasia, Janka i Anieli Prośba o zdrowie dla Ireny, opiekę Bożą nad Ewą, osieroconą i rodziną Jana nad domem Karibelowskim (I Sobota września 1970 r.)

Módlmy się za dzieci, które przygotowują się do I Komunii św. i ich rodziny; za Poradnictwo Rodzinne (...); o uratowanie rodziny Haliny i Adama od rozbitcia - mimo, że sprawa wygląda na beznadziejną. Módlmy się o pocieszenie dla tych rodzin, które ostatnio utraciły swoich najbliższych. Prosimy specjalnie za pewną rodziną, by zmienił się tam upór i zaciekłość w pragnienie zawarcia ślubu w Kościele, a małe dziecko ochrzczili szybko (I Sobota marca 1971 r. - Wielki Post).

Matko Najświętsza! Wróć naszym dzieciom rodziców - niech odnajdą swoje szczęście rodzinne (I Sobota maja 1971 r.)

(...) świętość jest gwarancją stałości rodziny, a nade wszystko bezpieczeństwem dzieci (I Sobota maja 1971 r.)

Módlmy się za rodziny w Jarosławiu, by były Bogiem silne. Za rodziny wielodzietne, o pomoc dla nich, by się znaleźli ludzie, którzy utrudzonym matkom i ojcom pomogą w wychowaniu dzieci, w ich nauce, przygotowaniu do Sakramentów św. (I Sobota kwietnia 1971 r.)

Módlmy się o męstwo dla rodziców w rodzinach wielodzietnych. O ofiarność i roztropność dla rodziców, by umieli rezygnować w życiu z rzeczy mniej ważnych i wybierali to, co podpiera i tworzy szczęśliwą atmosferę domu w Bożym świetle. O dobre wychowanie dzieci i przygotowanie do życia. O zachowanie od złego dusz dziecięcych i by dorośli byli bardziej odpowiedzialni i by umieli dawać dobry przykład, a nie zgorszenie. Módlmy się o Bożą przemianę w rodzinie Adama i Haliny (I Sobota czerwca 1971 r.)

Módlmy się w intencji rodzin Lilki, Halusi, Feli, Krysi (...). O przemianę w rodzinie Adama i Haliny. O świadomość katolicką i ślub kościelny w rodzinie D. (I Sobota czerwca 1971 r.)

Oprac. ks. Grzegorz Delmanowicz

Z życia Katolika

KALENDARIUM...

20 września 2022 r. uczniowie kl. 1a wzięli udział w obchodach Dnia Sybiraka. Uroczystość rozpoczęła się od Mszy św. w jarosławskiej kolegiacie. Uczestnicy Eucharystii modlili się o dar nieba dla Polaków zesłanych na Syberię, w różne rejony Rosji i Związku Sowieckiego oraz za tych, którzy zginęli podczas wywózek i w miejscu swego zesłania. Okolicznościową homilię wygłosił ks. prał. Marian Bocho. Proboszcz Parafii Rzymskokatolickiej *pw. Bożego Ciała* w Jarosławiu przypomniał, że wojska sowieckie wkroczyły na terytorium Rzeczypospolitej 83 lata temu, 17 września 1939 r. Od tamtej chwili rozpoczął się proces depolonizacji zajętych ziem, eliminacji polskich elit, zamykania kościołów, likwidacji polskiego szkolnictwa oraz masowych deportacji w głąb Rosji. Liczbę deportowanych obywateli polskich szacuje się na kilkaset tysięcy. Polacy byli zsyłani na Syberię, do Kazachstanu, na północny-wschód Związku Sowieckiego. W latach 1939-1941 miały miejsce cztery duże deportacje. Wielu naszych rodaków nie wróciło już do swojej Ojczyzny. Część poniosła śmierć podczas transportu, inni zmarli z powodu ciężkich warunków życia na „niehumanitarnej ziemi”. Jeszcze inni stracili życie w czasie prób ucieczki lub zostali zamordowani przez sowieckich funkcjonariuszy.

Dalsza część obchodów Dnia Sybiraka miała miejsce na placu ks. Piotra Skargi. Po odśpiewaniu hymnu narodowego, przemówienie wygłosił Burmistrz Miasta Jarosławia – Waldemar Paluch oraz Prezes Oddziału Związku Sybiraków – Witold Garczyński. Następnie ppor. Maciej Kołodziej odczytał apel pamięci, a żołnierze oddali salwę honorową. Uroczystość zakończyła się złożeniem kwiatów pod pomnikiem Bohaterów II Wojny Światowej oraz odsłuchaniem *Hymnu Sybiraków*. W obchodach Dnia Sybiraka wzięli udział parlamentarzyści i dyrektorzy biur parlamentarzystów, władz wojewódzkich i samorządowych, służb mundurowych, szkół i organizacji pozarządowych, kombatancki i członkowie rodzin Sybiraków. Uroczystość uświetniła obecność wojskowej asysty honorowej 14. Dywizjonu Artylerii Samobieżnej, licznie zebranych pocztów sztandarowych, harcerzy i wielu mieszkańców miasta.

Podczas obiadu licealiści z kl. 1a, reprezentujący społeczność uczniowską jarosławskiego „Katolika”, skierowali do Sybiraków następujące słowa: *Drodzy Sybiracy! Ubiegłoroczne obchody Dnia Sybiraka na trwałe zapisały się w historii Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke w Jarosławiu. To właśnie wtedy podczas Mszy św. miał miejsce*

Z życia Katolika

akt przekazania sztandaru Związku Sybiraków-Oddział w Jarosławiu – tego niezwykłego znaku, który od 1990 r. jednoczy wszystkich Sybiraków Okręgu Jarosławskiego – w opiekę naszej szkoły. Po okolicznościowej homilii Pan Witold Garczyński wypowiedział wówczas znamienne słowa: «Przekazujemy Publicznemu Katolickiemu Liceum Ogólnokształcącemu w Jarosławiu sztandar Związku Sybiraków – Oddział w Jarosławiu. Niech będzie on dla całej społeczności szkolnej symbolem najwyższych wartości, o które trzeba zabiegać, aby zachować duchowe dziedzictwo naszych przodków oraz właściwie kształtować młode pokolenie. Noście go z dumą i szacunkiem podczas różnych uroczystości patriotycznych. Strzeżcie jego honoru». Dyrektor szkoły, wypowiadając się w imieniu nauczycieli i uczniów, oświadczył: «Wyrażamy wdzięczność za ten wielki dar. Przynajmniej otaczać go czcią i dbać o to, aby wartości, które symbolizuje stawały się najważniejszym elementem pracy wychowawczej i dydaktycznej naszej szkoły». Następnie uczniowie tworzący poczet sztandarowy ucałowali przekazany sztandar. Po zakończeniu dalszej części uroczystości, która miała miejsce przy pomniku Ofiar II Wojny Światowej, w jarosławskim „Katoliku” miała miejsce prezentacja wystawy Instytutu Pamięi Narodowej - Oddział w Rzeszowie „Zesłańcy – Sybiracy – Deportowani”. To właśnie wtedy mogliśmy razem z Wami podziwiać ciekawe materiały przekazane przez osoby deportowane lub internowane w ZSRR. Przekazaliście nam również wtedy do szkolnej biblioteki książkę Pani Zofii Garczyńskiej pt. „Ich za Polskę męczył kat...”, która zawiera wspomnienia z Sybiru i historię powstania Związku Sybiraków na ziemi przemyskiej, a następnie Oddziału w Jarosławiu. Drodzy Sybiracy, życzymy, abyście zawsze doświadczali szacunku ze strony społeczeństwa, jako Ci, którzy zapłacili największą cenę za bycie prawdziwymi Polakami – za lata zsyłki, więzienia i tułaczki. Wasze powikłane losy, wojenne i powojenne, są dla nas niezłomnym świadectwem prawdy w historii naszego narodu. W tym szczególnym dniu wyrażamy głęboki szacunek i cześć dla Waszych czynów i doświadczeń życiowych. Życzymy wszystkim zdrowia, wszelkiej pomyślności oraz samych radosnych dni. Następnie Victoria Derewońko zaprezentowała Sybirakom ułożony przez siebie wiersz „Syberio!”:

Syberio!

Miejsce utrapień, zsyłki i dolino wygnania!

Bezłitosnej męki, śmiertelnej tęsknoty i cierpienia...
Tragicznym losem deportowanych i wojennymi szlakami utorowana!

Na zawsze z żalem i łzami pozostaniesz wspomniana!

O Tobie wiedzą i pamiętają wszyscy,
którzy bolesną prawdę o obliczach wojny znają!

Wolność i godność odebrałaś tym,
co poznali Twą srogą twarz i mroźne lice.
Zabrałaś im to, co najpiękniejsze:
dom, rodzinę i bezcenne życie!

Wszystko przemocą i z zaskoczenia.

Ukradkiem i skrycie.

Smutek i śmierć w zamian podarowałaś.

Tylko pustką i strachem karmiłaś.

O nic nie pytałaś!

I z niczym się nie liczyłaś!

Głęboki żal, rozpacz i tragiczne rany wojenne,
w sercach ludzkich pozostawiłaś.

Tyle marzeń pochłonęłaś w bezkresnej przestrzeni.

Tyle pragnień pozbawiłaś i podarowałaś pytań bez odpowiedzi...

Ale nie pokonałaś prawdziwej wiary i niezłomnej nadziei!

Woli walki i wytrwałości tych, którzy przetrwali!

Doświadczeni w trudzie i znoju... Pozostali niepokonani!

Okrutnym losem we wrogim kraju przymusowego wygnania,

w harcie ducha i odwadze ciężko wypracowani!

Do kraju ojczystego umęczeni właściwie cudem powrócili.

Po to, aby żywym świadectwem okrutną prawdę o Tobie Syberio zaświadczyli.

O tym, co się wydarzyło! O tych, co polegli i pozostali!

Aby wszyscy wiedzieli! Aby wszyscy pamiętali!

O okrucieństwie wojny! O krwawych ofiarach!

Aby ustrzec pokolenia! Aby posłuchali! Aby się nauczyci!

O bohaterstwie! O historii! O patriotyzmie!

Abyśmy Polacy w poszanowaniu o wspólne dobro dbali!

Abyśmy w niepodległym kraju wzrastali!

Abyśmy w wolności i godności żyli!

I docenili tych, którzy tak wiele niestety stracili i poświęcili...

Z życia Katolika

26 września br. otrzymaliśmy informację, że Anna Gałasiewicz (kl. 4b) jest laureatką Ogólnopolskiego Konkursu Geograficznego – *Genius loci – uroda miejsca w słowie i obrazie*, a Mateusz Wolwowicz (kl. 4b) został w tym konkursie wyróżniony. Rozdanie nagród miało miejsce w Łodzi w ramach Kongresu Edukacji Geograficznej. Opiekunem merytorycznym uczniów była p. Wiesława Kida.

Julia Gwóźdź – uczennica kl. 1b uzyskała 30 września br. I miejsce w IX edycji Konkursu „Wiersze, proza i piosenki o Powstaniu Warszawskim”, który zorganizował Jarosławski Ośrodek Kultury i Sztuki.

W dniach 1-30 września br. licealiści uczestniczyli w ogólnopolskiej kampanii o tematyce historycznej pt. „BohaterON – włącz historie!”, która ma na celu upamiętnienie i uhonorowanie uczestników Powstania Warszawskiego oraz promocję historii Polski XX wieku. Uczniowie klasy 1a skierowali do Powstańców wraz ze swoją wychowawczynią – p. Joanną Tomczyk życzenia w formie wiersza pt. „W hołdzie bohaterom!”, autorstwa Victorii Derewońko. W akcję „Kartka dla Powstańcy” włączyli się także uczniowie klasy 1b, którzy wysłali uczestnikom Powstania Warszawskiego grupowe zdjęcie oraz życzenia: *Kochani Powstańcy Warszawscy! Z całego serca dziękujemy za Waszą odwagę i poświęcenie w trakcie zdawania najtrudniejszego egzaminu z bycia patriotą w czasie Powstania Warszawskiego. Wyrażamy wdzięczność za dar wolnej Polski, w której możemy żyć. Klasa 1b z Wychowawcą.* Poza uczniami kl. 1a i 1b, w w/w akcji wzięło również udział 18 uczniów kl. 2a.

10 października br. uczniowie kl. 4a i 4b uczestniczyli w Kinie IKAR w zajęciach multimedialnych „Kino jako narzędzie manipulacji”, zorganizowanych przez Centrum Edukacji Filmowej oraz w projekcji filmu „Bрудna gra”. Prowadzący prelekcję przybliżył kilka sposobów służących manipulacji w kinie m.in. posługiwanie się uogólnieniem, odwoływanie do stereotypów, czy przedstawianie bohaterów z określonej perspektywy. Licealiści w aktywny sposób odpowiadali na pytania prowadzącego. Wykład został urozmaicony różnorodnymi fragmentami filmów i programów telewizyjnych, które ilustrowały omawiane treści. Thriller „Bрудna gra”, w reżyserii Gavina Hooda, przedstawia historię młodej agentki brytyjskiego wywiadu, która na co dzień przetwarza niejawne informacje. Kobieta ujawniła w 2003 r. reporterowi pisma „Observer”, Martinowi Brightowi dokumenty na temat nielegalnej operacji NSA. Tak rozpoczyna się łańcuch zdarzeń, które rozpalą międzynarodową burzę ogniową, ujawnią ogromny spisek polityczny i postawią Gun oraz jej rodzinę w wielkim niebezpieczeństwie. Uczniowie pozytywnie ocenili wyjście zorganizowane przez nauczycielkę języka polskiego – p. B. Bałendo. Szczególnie przypadła im do gustu pierwsza część spotkania. Wpłynęła na to forma wykładu – połączenie elementów multimedialnych z ciekawymi treściami omawianymi przez prelegenta.

Z racji Dnia Edukacji Narodowej miała miejsce uroczysta akademia przygotowana przez uczniów klasy 1a pod kierunkiem p. Joanny Tomczyk. W wydarzeniu uczestniczyli nauczyciele, wychowawcy, a także ks. prał. Marian Bocho, reprezentujący organ prowadzący szkołę oraz ks. dr Paweł Konieczny – Wicedyrektor

Z życia Katolika

Caritas. Dyrektor liceum przywitał wszystkich gości, pracowników szkoły i uczniów, odczytał treść listu Towarzystwa Przyjaciół Anny Jenke, który został skierowany do nauczycieli, a także złożył okolicznościowe życzenia nauczycielom, wychowawcom, pracownikom administracji i obsługi. Następnie ks. prał. Marian Bocho, wyrażając wdzięczność za całoroczną pracę nauczycieli, podkreślił, że dzięki ich codziennemu zaangażowaniu szkoła osiągnęła już znaczącą pozycję na mapie edukacyjnej miasta Jarosławia. Proboszcz Parafii *pw. Bożego Ciała* przy Kolegiacie Jarosławskiej zwrócił również uwagę na wielką odpowiedzialność nauczycieli w realizacji procesu wychowawczego i edukacyjnego. Młodzież przygotowała pokaz mody nauczycielko-uczniowskiej od prehistorii do współczesności, prezentując się w strojach z poszczególnych epok. Występ został uwieńczony prezentacją obowiązujących w szkole mundurków. Następnie Przewodniczący Samorządu Uczniowskiego - Maciej Nieckarz odczytał w imieniu licealistów życzenia adresowane do nauczycieli, wychowawców i pozostałych pracow-

ników. Spotkanie przebiegło w ciepłej, przyjaznej atmosferze oraz zostało uwieńczone słodkościami ufundowanymi przez Radę Rodziców.

14 października br. uczniowie kl. 4a zaprezentowali w siedzibie Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia program słowno-muzyczny pt. „Wspomnienie Anny...”. Scenariusza przygotował Konrad Peszek. Tematyka inscenizacji nawiązywała do przyjaźni jaka łączyła Annę Jenke z profesorem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego - Zygmuntem Sułowskim. Korespondencja prowadzona przez Służebnicę Bożą w latach 1950-1974 odznacza się piękną polszczyzną, przybliży świat wartości, pasje, emocje i zainteresowania nauczycielki zatroskanej o właściwe wychowanie i twórczą edukację młodzieży. Rolę Anny Jenke zagrała Małgorzata Maziarka. W postać uczennicy Służebnicy Bożej wcieliła się Julia Wielgos, a w rolę jej ucznia - Michał Markowicz. Opiekę merytoryczną zapewniła p. Beata Bałendo - nauczycielka języka polskiego. Program słowno-muzyczny zakończył śpiew utworu Edyty Geppert „Zamiast” w wykonaniu uczennicy Barbary Lewandowskiej. Występ został nagrodzony gromkimi brawami członków Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia oraz emerytowanych nauczycieli.

17 października br. nauczyciele i uczniowie jarosławskiego „Katolika” udali się do kościoła rektoralnego *pw. św. Mikołaja i Stanisława Biskupów* w Jarosławskim Opactwie na nabożeństwo różańcowe. Wspólnej modlitwie o beatyfikację Anny Jenke przewodniczył katecheta ks. Andrzej Kinal. W kontemplowaniu tajemnic radosnych pomógł społeczności szkolnej Jan Budziaszek. Po zakończeniu nabożeń-

Z życia Katolika

stwa Samorząd Uczniowski złożył kwiaty pod tablicą nagrobną patronki szkoły. 19 października uczniowie spotkali się ponownie podczas zajęć z religii z perkusistą legendarnego zespołu „Skaldowie” i organizatorem koncertu *Jednego Serca, Jednego Ducha*. Jan Budziaszek opowiadał wtedy o swoim nawróceniu, o wartości modlitwy oraz o odkryciu Boga przez osobę Matki Najświętszej. Swoje świadectwo rozpoczął następującym wyznaniem: *Moja przygoda z różańcem rozpoczęła się przed moim narodzeniem, kiedy moja mama ofiarowała mnie Matce Bożej, a później przez całe życie odmawiała codziennie trzecią tajemnicę bolesną w mojej intencji, żeby Jasiu nie wstydził się przyznawać do Pana Jezusa. Pewnego dnia, podczas pierwszej pielgrzymki na Jasną Górę w 1984 r., Maryja stała się moją Mamą i dała mi do ręki różaniec... Od tamtej pory odmawiam go codziennie. Każdy dzień rozpoczynam od tajemnicy „Zwiastowanie”. Dzięki tej dziesiątce uświadamiam sobie, że każdy człowiek, którego danego dnia spotkam ma być dla mnie największym darem samego Boga, a najlepszą rzeczą, która może mnie spotkać jest pełnienie woli Bożej...* Te niezwykle wyjątkowe spotkania mocno zapisały się w sercach nauczycieli i uczniów.

34 uczniów Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Jarosławiu zostało przyjętych 18 października br. do Szkolnego Koła Caritas. Ks. dr Paweł Konieczny - wicedyrektor Caritas Archidiecezji Przemyskiej, po przeprowadzeniu szkolenia pt. „Formy współpracy Szkolnego Koła Caritas z Parafialnym Oddziałem Caritas, Caritas Archidiecezji Przemyskiej i Caritas Polska”, wręczył chętnym pierwszoklasistom legitymacje. Duchowny, informując młodzież o korzyściach wynikających z przynależ-

ności do Szkolnego Koła Caritas, podkreślił, że Służebnica Boża Anna Jenke powinna być dla wszystkich uczniów wzorem dostrzegania wokół siebie ludzi czekających na pomoc materialną i duchową. Zaznaczył, że *wolontariat uczy miłości, akceptacji, zrozumienia i poszanowania drugiego człowieka; pomaga kształtować wrażliwość na potrzeby osób chorych i samotnych; przyczynia się do wzrostu samodzielności i odpowiedzialności za siebie i grupę; wdraża do zespołowego działania i bezinteresownej aktywności społecznej, a także korzystnie wpływa na zmianę niewłaściwych postaw*. Następnie p. Agnieszka Kalwara – opiekun Szkolnego Koła Caritas, które w bieżącym roku szkolnym liczy 93 uczniów – wyłoniła z grona nowych wolontariuszy liderów odpowiedzialnych za poszczególne grupy i zaprezentowała licealistom tegoroczny harmonogram zaplanowanych działań. Nauczycielka biologii zwróciła uwagę, że zaangażowanie uczniów w wolontariat może prowadzić do otrzymania wyższej oceny ze sprawowania oraz umożliwić zdobycie punktów istotnych w czasie rekrutacji na studia wyższe.

Z racji XXII Dnia Papieskiego Szkolne Koło Caritas zorganizowało w dniach 15-21 października br. zbiórkę pieniędzy na fundusz stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, która przyznaje stypendia uzdolnionej młodzieży. Przeprowadzona zbiórka cieszyła się dużym zainteresowaniem i stała się odpowiedzią na wezwanie Ojca Świętego Franciszka do solidarności z ubogimi. W budowę „żywego pomnika” św. Jana Pawła II, którym są stypendyści Fundacji, włączyło się wielu nauczycieli i uczniów. Koordynatorem zbiórki była p. Agnieszka Kalwara – nauczycielka biologii. W ramach obchodów Tygodnia Papieskiego

Z życia Katolika

społeczność szkolna zapoznała się z publikacją „Uczyń z życia arcydzieło”, która jest pięknym świadectwem obecności papieża Polaka w życiu ludzi młodych oraz stanowi zbiór przemyśleń na temat jego dziedzictwa.

21 października br. w Sali Lustrzanej Centrum Kultury i Promocji w Jarosławiu miało miejsce uroczyste podsumowanie i rozdanie nagród XX Jubileuszowej edycji Regionalnego Konkursu recytatorskiego i poetyckiego im. Jerzego Hordyńskiego, zorganizowanego przez Burmistrza Miasta Jarosławia i Stowarzyszenie Miłośników Jarosławia. Wzorem lat ubiegłych uczestnicy konkursu mogli spróbować swoich sił w jednej z trzech kategorii: recytacji, poezji śpiewanej lub w twórczości własnej, mierząc się z poezją Jerzego Hordyńskiego i rzeszowskiego poety Mariusza Kalandyka. Jury przyznało nagrody w trzech kategoriach wiekowych: młodzież klas VII i VIII szkół podstawowych, uczniowie szkół ponadpodstawowych oraz studenci i osoby dorosłe. Laureatką II miejsca w kategorii „Uczniowie szkół ponadpodstawowych” została Alicja Bednarz (kl. 3a). W czasie przesłuchania, które kilka dni wcze-

śniej licealistka zaprezentowała wiersz „Kim jesteś?”. Opiekunem merytorycznym Alicji Bednarz była nauczycielka języka polskiego – p. Zofia Zając-Gardela.

W I Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika w Jarosławiu odbyły się 25 października br. drużynowe zawody w szachach. Naszą szkołę reprezentowali następujący uczniowie: Katarzyna Mędrak (4a), Michał Solski (4b), Julia Kulikowska (1b), Maciej Tomczyk (1a), Mikołaj Przybylski (1a). Opiekunem licealistów był p. Daniel Biłas – nauczyciel wychowania fizycznego. W końcowej klasyfika-

cji zawodów powiatowych zajęliśmy VI miejsce.

26 października br. w Miejskim Ośrodku Kultury im. Oskara Kolberga w Przeworsku przeprowadzono XI edycję Konkursu Piosenki Patriotycznej. Jego celem jest wspieranie wychowania patriotycznego społeczeństwa, poprzez formy aktywności artystycznej. W konkursie wzięło udział 53 wokalistów. Naszą szkołę reprezentowali: Emilia Mar-

Z życia Katolika

kowicz (kl. 1a), Sandra Półtorak (kl. 1a) i Maciej Tomczyk (kl. 1a).

Szkoła wzięła udział w kolejnej edycji akcji Ministerstwa Edukacji i Nauki „Szkoła do hymnu”. Podobnie, jak w ubiegłych latach, w ostatni dzień roboczy przed Narodowym Świętem Niepodległości, pracownicy liceum wspólnie z uczniami odśpiewali *Mazurek Dąbrowskiego*. Słowa hymnu narodowego zostały utrwalone podczas zajęć z języka polskiego i historii. Następnie, korzystając z przygotowanych białych i czerwonych balonów, licealiści utworzyli na dziedzińcu szkoły „żywą” flagę narodową. Tegoroczne obchody Narodowego Święta Niepodległości zostały przygotowane przez Samorząd Uczniowski. Ich przedłużeniem była okolicznościowa gazetka, prezentowana w holu szkoły.

10 listopada br. Weronika Pieniążek (kl. 1b) zajęła I miejsce w XVI Rejonowym Przeglądzie Pieśni Patriotyczno-Religijnej „Sławię Cię Ziemio Ojczy- sta Pieśnią i Piosenką”, który został zorganizowany przez Gminny Ośrodek Kultury w Gaci, Bibliotekę

Publiczną Gminy Gać, Wójta Gminy Gać i Szkołę Podstawową w Dębowie.

11 listopada br. nasi reprezentanci uczestniczyli we Mszy św. w kościele *pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski* w Jarosławiu, modląc się intencji naszej Ojczyzny. Dziękowaliśmy wtedy za niepodległość Polski, a także polecałliśmy Panu Bogu Ojców niepodległości, ludzi walczących o wolność Ojczyzny, żołnierzy i powstańców. Prosiłliśmy także o łaskę wiary, nadziei i miłości dla wszystkich Polaków tak, by dziś i w przyszłości, w jedności i pokoju, dobrze korzystać z cennego daru wolności.

W dniach 12-13 listopada br. uczniowie jarosławskiego „Katolika” wzięli udział w Ogólnopol-

Wydarzenia – wrzesień 2022

skim Festiwalu Piosenki Ojczystej im. Michała Zielińskiego „Serce w plecaku”, który odbywał się w Miejskim Ośrodku Kultury w Jarosławiu. Uczennice kl. 1b – Weronika Pieniążek i Julia Gwóźdź – wystąpiły w kategorii „Soliści – szkoły ponadpodstawowe”. Uczennice wywalczyły najwyższe miejsca na podium - I i II miejsce. Nasze liceum było również reprezentowane w kategorii „Zespoły – szkoły ponadpodstawowe”. Zespół „Katolik”, który wykonał utwór „Rozkwiwały pąki białych róż”, tworzyli licealiści z kl. 1a: Victoria Derewońko, Marcelina Fedurczak, Emilia Jabłecka, Maciej Tomczyk i Maja Wardyga.

15 listopada br. społeczność jarosławskiego „Katolika” uczestniczyła w Kolegacie *pw. Bożego Ciała w Jarosławiu we Mszy św. z obrzędem przywitania relikwii błogosławionego Carlo Acutisa*. Modliliśmy się wtedy za młodych naszej Archidiecezji, zwłaszcza za tych, których wiara osłabła, miłość ostygła, a nadzieja na lepsze - jutro zgasła. Prosiłiśmy, aby przykład wiary błogosławionego oraz jego wstawiennictwo prowadziło wszystkich do umiłowania Eucharystii. Z racji peregrynacji relikwii Carlo Acutisa w szkole została przygotowana okolicznościowa gazetka z dokumentalnymi zdjęciami błogosławionego i jego wskazaniemi na temat skutecznych sposobów podążania ku świętości: *Musisz tego chcieć (być świętym) całym sercem, a jeśli jeszcze tego nie chcesz,*

musisz uporczywie prosić Pana. Staraj się codziennie chodzić na Mszę Świętą i przystępować do Komunii Świętej. Pamiętaj o codziennym odmawianiu Różańca Świętego. Czytaj codziennie fragment Pisma Świętego. Jeśli potrafisz, to spędź kilka chwil na adoracji Eucharystycznej przed Tabernakulum w kościele, w którym Jezus jest naprawdę obecny; zobaczysz, jak niesamowicie wzrosnie twój poziom świętości. Jeśli możesz, to co tydzień spowiadać się z grzechów powszednich. Często podejmuj postanowienia i ofiary Panu Jezusowi i Matce Bożej, aby móc pomagać innym. Nieustannie proś o pomoc swojego Anioła Stróża, który musi zostać Twoim najlepszym przyjacielem.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

ZAWSZE DZIĘKUJEMY BOGU ZA WAS WSZYSTKICH, WSPOMINAJĄC O WAS W NASZYCH MODLITWACH... 1 Tes 1,2

W środę 28 września w trakcie Nowenny do MB Królowej Rodzin Ksiądz Proboszcz w imieniu własnym i całej wspólnoty parafialnej podziękowała panu Michałowi Daleszczykowi za Jego 5-letnią posługę organisty w naszej Kolegacie. Składamy serdeczne podziękowanie Panu Michałowi za jego pracę i zaangażowanie na rzecz naszej parafii i życzymy obfitości łask Bożych oraz opieki Matki Bożej Śnieżnej w dalszym życiu zawodowym i osobistym.

PIELGRZYMKA MŁODZIEŻY MATURALNEJ NA JASNĄ GÓRĘ

1 października 2022 roku uczniowie klas maturalnych Zespołu Szkół Drogowo – Geodezyjnych i Licealnych oraz Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych udali się na pielgrzymkę maturalistów do Częstochowy.

Maturzyści najpierw udali się do Łagiewnik do św. Siostry Faustyny, aby prosić o wstawienie, a następnie przyjechali na Jasną Górę do Matki Bożej Częstochowskiej zawierając jej pomyślne zdanie matury.

Spotkanie maturalistów na Jasnej Górze rozpoczęło się zawiązaniem wspólnoty, które poprzedziło konferencję przygotowaną i wygłoszoną przez ks. Marcina Wilka w Bazylice Jasnogórskiej. Po konferencji uczestnicy pielgrzymki udali się na Wały Jasnogórskie, gdzie uczestniczyli w nabożeństwie Drogi Krzyżowej. Z kolei po tej modlitwie wrócili do Bazyliki, gdzie miała miejsce uroczysta Msza Święta w intencji maturalistów, której przewodniczył bp Krzysztof Chudzio. Tegoroczną Pielgrzymkę Maturalistów na Jasną Górę zakończył Apel Jasnogórski i nabożeństwo różańcowe przed cudownym obrazem Matki Bożej.

Polecamy młodzież klas maturalnych w naszych modlitwach prosząc dla nich o dobre przygotowanie do egzaminów maturalnych, zdanie egzaminów i dobre wybory życiowych dróg.

Ks. Maciej Ruszel

NOWENNA ZESPOŁU SZKÓŁ EKONOMICZNYCH I OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH

„O Niepokalane Serce Maryi za wszystko ci dzisiaj dziękuję, o Niepokalane Serce Maryi niech zatriumfuje...”

W środę, 05.10.2022 u stóp Pani Jaśniejącej łaskawością zgromadziła się społeczność ZSE i O, aby pokłonić się Królowej Rodzin, uczcić Ją modlitwą różańcową i podziękować za szczególną opiekę i wstawiennictwo. Podczas śródowej nowenny ks. Marek Szczepański- katecheta „Ekonomika”, który przewodniczył nowennie i Mszy św. na podstawie Ewangelii św. Łukasza, przeznaczonej na dzisiejszą liturgię ,podał cenne wskazówki dla wszystkich zgromadzonych.

Otóż uczniowie prosili Pana Jezusa” Panie naucz nas modlić się” Mistrz nie zlekceważył prośby. Nauczył ich modlitwy „Ojcze nasz”

Ks. Marek przepięknie zinterpretował ten tekst i pouczał.

Jak ułożyć nasze życie, naszą codzienność?

- modlić się tą modlitwą, rozumieć ją i żyć nią w codzienności
- czcić imię Ojca przez swoje postępowanie
- tak żyć, aby Królestwo Boże mogło zaistnieć pośród nas, w domu, szkole, w naszym sercu, by zagościł pokój, radość i sprawiedliwość w Duchu św.
- prosić Pana o to, aby nie zabrakło nam chleba, bo nie wszystko zależy od nas, lecz od Boga, który jest Początkiem i Końcem wszystkiego
- prosić o przebaczenie i nauczyć się przebaczać naszym bliźnim, błogosławić ich ,aby Pan dał nowe serce i nowego ducha
- prosić Pana, abyśmy nie ulegli pokusie, abyśmy mieli siłę do poznania i przewycięzania pokus byśmy wytrwali w łasce Bożej.

Dla Pana Boga nie ma rzeczy niemożliwych. Mamy też wielką Orędowniczkę Matkę Bożą. To Ona nam może wyprosić potrzebne łaski.

Podczas Eucharystii oprawę liturgiczną podjęła diakonia muzyczna. Na zakończenie Mszy św. zostały

poświęcone tajemnice różańcowe dla uczniów klas I .Maturzyści z ZSEiO również zwrócili się z prośbą o modlitwę do parafian w intencji pomyślnego zdania egzaminu dojrzałości i wyboru drogi życiowej.

Anna Korneńko

RÓŻA DLA KRÓLOWEJ

W sobotę 8 października 2022r. odbyła się kolejna, pielgrzymka Małżeństw i Rodzin do Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin. Przedstawiciele Małżeństw i Rodzin naszej Archidiecezji przybyli, aby zwierzyć Maryi wszystko to, czym żyją, swoją codzienność, problemy i troski współczesnej rodziny.

Spotkanie rozpoczęło powitaniem przez Proboszcza Kolegiaty – ks. Mariana Bocho i ks. Marka Machały – diecezjalnego Duszpasterza Rodzin. Następnie miał miejsce hołd połączony z modlitwą różańcową, w trakcie którego rodziny naszej Archidiecezji poleciły się opiece Matce Bożej, oraz małżonkowie złożyli przed obrazem Matki Bożej Śnieżnej czerwone róże. Następnie sprawowana była uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem ks. bp. Stanisława Jamrozka, który również wygłosił okolicznościową homilię. Po uczcie duchowej, zgromadzeni pielgrzymi mogli posilić się przygotowanym posiłkiem na placu przed Kolegiatą. W naszej wspólnocie gościliśmy również rodziny z Ukrainy. Ufamy, że to spotkanie z naszą Matką i Królową będzie przynosić błogosławione owoce w życiu naszych rodzin.

Maryjo Królowo Rodzin – módl się za nami.

RÓŻAŃCOWEJ PANI W DARZE

Maryja jest naszą Matką i Pośredniczką u Pana. Nie zapominamy o tym w naszych sercach, domach, naszej szkole, naszym regionie oraz mieście, gdzie znajduje się tyle koronowanych i czczonych Jej wizerunków. Modlitwą różańcową wypraszamy łaski dla siebie, naszych bliskich i świata. To piękna tradycja.

W październiku – miesiącu poświęconym modlitwie różańcowej, społeczność Szkoły Podstawowej nr 11 z Oddziałami Integracyjnymi im. Adama Mickiewicza, uczestniczyła w kolejnej edycji szkolnego konkursu **NAJPIĘKNIEJSZY RÓŻANIEC**. Prace przygotowywane, często w gronie rodzinnym przyniosło do szkoły 74 uczniów. Są niepowtarzalne, podziwiać można je było w holu głównym naszej szkoły. Komisja mająca wybrać ten najpiękniejszy miała nie lada problem. W kategorii klas 1-3 wyróżniono 6 prac, w kategorii klas 4-8, również 6 prac. Nagrody, wyróżnienia i dyplomy zostały rozdane w obecności ks. Marka Demskiego – duchowego opiekuna naszej szkoły 28.10.2022 r. Wszystkim uczestnikom serdecznie gratulujemy i dziękujemy za tak wielkie zaangażowanie.

Anna Zagrobelny

PRZEWODNICY W KOLEGIACIE

5 listopada 2022 r. do Jarosławia przybyli przewodnicy turystyczni z Rzeszowa, Przemysła, Tarnobrzega, Sanoka, a także ze Lwowa, Lublina i Ojcowa, by uczestniczyć w jubileuszu XX-lecia Jarosławskiego Stowarzyszenia Przewodników Turystycznych i Pilotów Wycieczek. Warto jednak podkreślić, że udokumentowana działalność przewodników w naszym mieście jest dużo dłuższa - 66 lat.

Uroczystości rozpoczęła Msza św. w kolegiacie pw. Bożego Ciała sprawowana przez krajowego duszpasterza przewodników ks. Artura Świeżego SDB, duszpasterza diecezjalnego ks. Piotra Bartnika oraz duszpasterza jarosławskiego ks. Andrzeja Kinala.

W okolicznościowym kazaniu ks. Andrzej Kinal zwrócił uwagę na trzy podstawowe wartości: prawdę, dobro i piękno, których źródłem jest sam Bóg. Podkreślił, że *pierwszym zadaniem każdego człowieka, przede wszystkim przewodnika turystycznego, jest dawanie świadectwa obecności Boga w świecie, w przyrodzie, w historii, w kulturze, w życiu osobistym i publicznym. Jeżeli to zadanie traktujemy poważnie i staramy się je wypełnić, to rzeczywiście stajemy się dla drugich przewodnikami nie tylko na ziemi, ale przewodnikami do samego Boga, do wiecznego zbawienia.* Zwrócił też uwagę na to, że istotne miejsce wśród zabytków stanowią świątynie, w których nasi poprzednicy w wierze pozostawili wiele znaków swojej wiary i miłości do Pana Boga i do Matki Najświętszej. Zachęcił, by przed Obrazem Matki Bożej Królowej Rodzin zastanowić czy jesteśmy dobrymi przewodnikami do Pana Boga, jako źródła prawdy, dobra i piękna.

Uczestnicy jubileuszowego spotkania dowiedzieli się również o wielu inicjatywach związanych z przygotowaniem do jubileuszu 700-lecia parafii jarosławskiej. Ks. Marek Szczepański i p. Joanna Kociuba, pasjonaci historii, zapoznali zebranych z cennymi zbiorami starodruków i dokumentów zgromadzonych w Archiwum ks. Jakuba Makary. Ks. Jakub Makara pełnił posługę duszpasterską w Jarosławiu w latach 1926-1965 i jest autorem „Dziejów Parafii Jarosławskiej od początku do r. 1772”.

Kolejną jubileuszową atrakcją jest Muzeum 700-lecia parafii, któremu patronuje św. Jan Chrzciciel i św. Jan Ewangelista. Zobaczyć tu można m.in. zabytkową monstrancję, naczynia liturgiczne, obrazy, szaty liturgiczne i pamiątki z zakończenia peregrynacji symboli Matki Bożej Częstochowskiej w 1971 r.

Z kolei w Galerii Huttera, znajdującej się w podziemiach kolegiaty, przewodnicy zobaczyli oryginalne, osiemnastowieczne figury patronów kościoła i świętych jezuickich, których kopie obecnie znajdują się przed świątynią. Ich autorem jest Thomas Hutter rzeźbiarz i malarz pochodzenia bawarskiego, który przez kilka lat miał swoją pracownię w Jarosławiu, w kamienicy Orsettich.

Przewodnicy z Podkarpacia, którzy często prowadzą wycieczki po naszym mieście, z uznaniem obserwowali renowację kościoła i przygotowania do jubileuszu. Natomiast ci, którzy przyjechali tu po raz pierwszy planują zorganizowanie wycieczek w celu dogłębnego poznania miasta i jego zabytków.

Zofia Krzanowska

KAŻDY ŚWIĘTYM MOŻE BYĆ

W kolejce do nieba

Powoli nie tak prędko
Proszę się nie pchać
Najpierw trzeba wyglądać na świętego
Ale nim nie być
Potem ani świętym nie być ani na
Świętego nie wyglądać
Potem być świętym tak żeby tego wcale
nie było widać
I dopiero na samym końcu
Święty staje się podobny do świętego¹

Ks. Jan Twardowski

Pierwszy dzień listopada nazywany powszechnie Dniem Wszystkich Świętych, zwraca nasze myśli ku naszej Niebieskiej Ojczyźnie, jak to określił św. Jan Paweł II ku Domu naszego Ojca. Apokalipsa św. Jan, której fragment 7 rozdziału czytany jest w tym dniu przypomina wszystkim ważną prawdę chrześcijańską, że *dusza ludzka jest nieśmiertelna*, jak również, że *życie Twoich wiernych zmienia się ale się nie kończy*². Będąc pełni ufności i wiary, wspominamy w tym dniu wszystkich wiernych, którzy poprzedzili nas do wiecznej Ojczyzny. Są to nie tylko święci i błogosławieni ogłoszeni przez Kościół, ale to także niezliczone rzesze świętych, którzy pochodzą z naszych rodzin, to nasi krewni, przyjaciele.

Uroczystość wszystkich Świętych jest dla każdego wierzącego, dobrą okazją do zadumy nad swoim życiem. To czas, aby zadać sobie pytanie: na ile ja już jestem święty? Co robię, aby tę świętość osiągnąć?

Aby przypomnieć o powołaniu człowieka do świętości i rozpalić w nim to wielkie pragnienie, po raz kolejny w naszej wspólnocie parafialnej przeżyaliśmy Orszak Wszystkich Świętych. Po licznych przygotowaniach nadszedł dzień 6 listopada. Na jarosławskim

1. Twardowski J., *Miłość za Bóg zapłać*, wyd. VEDA 1997, s. 51.

2. Mszał Rzymski, Prefacja o zmarłych 86.

Wydarzenia – listopad 2022

Rynku, w miejscu gdzie stała pierwsza kolegiata pw. Wszystkich Świętych, licznie zgromadziły się dzieci i młodzież, którzy ucharakteryzowali się na swoich ulubionych świętych. Po zawiązaniu wspólnoty, w podniosłym nastroju wśród śpiewu i wielkiej radości wyruszył barwny korowód, w którym można było spotykać w towarzystwie Aniołów, Archaniołów, Matki Bożej i świętego Józefa, wielu świętych i błogosławionych.

Po dotarciu orszaku do Kolegiaty jarosławskiej nastąpiła prezentacja wszystkich świętych, którzy przybyli do naszego parafialnego Wieczernika. Kolejno w asyście świętych i błogosławionych rozpoczęła się uroczysta Msza Święta, której przewodniczył ks. Marek Demski, który wygłosił również okolicznościowe kazanie. Kaznodzieja zachęcał wszystkich słuchaczy do odkrywania swojego powołania do świętości. Wskazał również, że świętość jest możliwa dzisiaj, tu i teraz, tylko trzeba do życia autentycznie zaprosić Jezusa Chrystusa. Święci i błogosławieni przypominają nam o tym, że z Chrystusem wszystko jest możliwe, dlatego kto chce być świętym. Ks. Marek zachęcał również, aby zaprzyjaźnić się ze swoimi świętymi, poprzez zapoznanie się z ich życiorysem i częstą prośbą o wstawiennictwo u Boga.

Po zakończonej Eucharystii nastąpił bal. Bo jak śpiewa Budka Suflera „Wszyscy Święci balują w niebie”, tak też dla wszystkich dzieci i młodzieży został przygotowany bal z różnymi ciekawymi zabawami.

Dla wszystkich uczestników tego wydarzenia była to dobra okazja, aby nie tylko przebrać się za świętego, zaprezentować go przed innymi, ale jak pisze we wspomnianym na początku wierszu ks. Twardowski, zacząć wyglądać jak święty. Bo przecież świętość jest zaraźliwa - „Święty staje się podobny do świętego.”

Redakcja

**„EUCHARYSTIA JEST MOJĄ
AUTOSTRADĄ DO NIEBA”
BŁOGOSŁAWIONY CARLO
ACUTIS W KOLEGIACIE**

We wtorek 15 listopada podczas Mszy Świętej o godz. 8:00 powitaliśmy Relikwie bł. Carlo Acutisa, które peregrynują po naszym kraju w ramach przygotowania duchowego do Świątynych Dni Młodzieży w Lizbonie w 2023 roku. Bł. Carlo, włoski nastolatek jest przykładem umiłowania Jezusa w Eucharystii i wykorzystania Internetu do głoszenia Ewangelii. W uroczystej Eucharystii wzięli udział uczniowie Szkoły Podstawowej Sióstr Niepokalank im. Marceliny Darowskiej oraz Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke. Mszy świętej przewodniczył ks. Proboszcz wraz z ks. Rafałem Szmikiem – koordynatorem diecezjalnym ŚDM oraz ks. Grzegorzem Delmanowiczem – dyrektorem PKLO. Młodzież aktywnie włączyła się w oprawę liturgii. Na zakończenie uczestnicy mieli możliwość uczczenia Relikwii poprzez krótką adorację. Następnie do Kolegiaty przybyli uczniowie najstarszych klas Szkoły Podstawowej nr 6 im. ks. Piotra Skargi i Szkoły Podstawowej nr 11 im. Adama Mickiewicza, mieli oni okazję wysłuchania krótkiej konferencji o bł. Carlo, obejrzenia filmu o Jego życiu, oraz modlitwy i uczczenia relikwii Błogosławionego.

O godz. 16.00 swoją modlitwę rozpoczęli uczniowie Zespołu

Wydarzenia – listopad 2022

Szkół Ekonomicznych i Ogólnokształcących. W czasie nabożeństwa celebrowanego przez ks. Marka Szczepańskiego uczniowie mieli okazję wysłuchać świadectwa Pani Cecylii, oraz modlić się w intencji swojej szkoły, a także za przyczyną bł. Carlo powierzyć Bogu swoje intencje. Następnie o godz. 17.30 miało miejsce zawiązanie wspólnoty prowadzone przez ks. Rafała Szmika – Koordynatora Diecezjalnego ŚDM. Kolejno miała miejsce Eucharystia, której przewodniczył Dyrektor Radia Fara – ks. Andrzej Bienia. W homilii skierowanej do uczestników Mszy ukazał bł. Carlo Acutisa jako człowieka którego życie może stać się inspiracją dla nas, ludzi żyjących w XXI wieku. Ostatnim elementem peregrynacji w naszej Kolegiacie był Wieczór Uwielbienia prowadzony przez ks. Pawła Serwańskiego, w czasie którego przed wystawionym Najświętszym Sakramentem uwielbialiśmy Boga za życie bł. Carlo i za Jego przyczyną powierzałyśmy Bogu nasze życie i naszą drogę do świętości.

Redakcja

Ogłoszenia

RORATY 2022

Od 28 listopada 2022 r., w całym powszechnym kościele rozpoczniemy nowy rok liturgiczny pod hasłem „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Jak co roku w Adwencie, wszyscy wierzący w Chrystusa rozpaczają przygotowanie do powtórnego przyjścia Chrystusa na końcu czasów, jak również do wspomnienia tajemnicy narodzenia Syna Bożego.

W naszej wspólnocie parafialnej, w łączności z całym Kościołem powszechnym, będziemy starali się jak najlepiej przygotować na przyjęcie nadchodzącego Pana, przez prostowanie ścieżek naszego życia. W tym duchu pragniemy przeżywać Msze Roratnie, na które zapraszamy **WSZYSTKICH PARAFIAN**. Codzienne od poniedziałku do soboty o godz. 6.30.

Zwracamy się z prośbą do wszystkich osób zaangażowanych w ruch i stowarzyszenia naszej parafii o przygotowanie Liturgii Słowa i modlitwy wiernych w poszczególne dni:

- 28 XI – Róże Różańcowe
- 29 XI – Lektorzy, ministranci
- 30 XI – Liceum katolickie
- 1 XII – Akcja katolicka
- 2 XII – Rada duszpasterska
- 3 XII – Kręgi Domowego Kościoła
- 5 XII – Legion Maryi
- 6 XII – Wspólnota dla Intronizacji NSPJ
- 7 XII – Moc Kobiet
- 9 XII – Zespół charytatywny CARITAS
- 10 XII – Grupa młodzieżowa
- 12 XII – Chór parafialny
- 13 XII – Stowarzyszenia Kulturalno – Wychowawcze im. Ks. Piotra Skargi; Świetlica im. Anny Jenke
- 14 XII – Bierzmowani VI

- 15 XII – Bierzmowani VII
- 16 XII – Bierzmowani VIII
- 17 XII – Wspólnota Żywej Drogi Krzyżowej
- 19 XII – Katecheci
- 20 XII – Krąg biblijny
- 21 XII – Róże Różnicowe
- 22 XII – Rada Parafialna
- 23 XII – Ludzie Zboisk

W obiektywie

700 LAT

PIERWSZEJ PARAFII W JAROSŁAWIU

26 XI 2022 r.

17:00 Uroczyste otwarcie świętych drzwi jubileuszowych przez ks. abpa Józefa Michalika

17:15 I Nieszpory Adwentu

18:00 Uroczysta Msza Święta dziękczynna

27 XI 2022 r.

17:00 Dziękczynny koncert maryjny w wykonaniu Andrzeja Voziana

Zaprasza Parafia Kolegiacka